

грамаднитѣ му крака и са подаваме тукъ-тамѣ само да си намѣримъ безчестни гробове. Хората по нѣкогажъ сж господари на своята сждба; ако сме по долни, грѣшката, Бруте, не е въ нашитѣ звѣзди, но въ сами насъ. Брутъ и Цезарь! Какво нѣщо по извънредно има въ този Цезарь? Защо това име да са разгласява повече отъ твоето? Напиши ги наедно, и твоето е толкозъ хубаво, колкото и неговото; изречи ги — и двѣтъ прилягатъ на устата еднакво добръ; протегли ги, тѣ сж еднакво тежки; употреби ги въ магия, и Брутъ ще повдигне духъ тѣй скоро, както и Цезарь. И тѣй, въ името на всичитѣ богове изведиъжъ, съ какво мѣсо са храни този Цезарь, че е пораснѣлъ толкозъ голѣмъ? Вѣкъ! ти си посраменъ; Римъ! ти си изгубилъ отхраната на благородна кръвь. Въ кое врѣме е било до сега отъ котона насамъ, въ което да не е било прочуто името на повече отъ единъ человекъ? Кога можяхъ да кажижъ до сегатѣзи, които говорижъ за Римъ, че широкитѣ му зидове сж обграждали само единъ человекъ? Да; сега Римъ е наистина доста широкъ, защото въ него има само единъ человекъ. О, ти и азъ сме чували бацитѣ ни да казватъ, че е имало нѣкога нѣкой си Брутъ, който би предпочелъ самия вѣченъ дяволъ да си утвърди владѣнието въ Римъ, нежели да направи това единъ царь.

Брутъ. Че ма обичашъ, азъ не се сумнявамъ; на каквото ма подструвашъ, азъ са догаждамъ: какъ съмъ мислилъ върху това и върху тѣзи врѣмена, азъ ще ти кажижъ другъ нктъ; колкото за сега, не бихъ желалъ, съ любовь та молижъ, да ма принуждавашъ отъ това повече. Върху, сичко което ми изказа, ще размислижъ; а което, имашъ още да ми кажешъ, съ нетерпѣние ще изслушамъ, и ще намѣримъ сгодно врѣме и да слушами и да отговаряи на такиява важни работи. До тогазъ, благородний ми приятелю, поразмисли върху това, че Брутъ предпочита